

Nr 15.

Ankom till riksdagens kansli den 24 februari 1927 kl. 4 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om
sänkning av tullen å vissa matsilverämnena.*

(1:a avd.)

I en inom första kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 38, har herr *Stendahl* hemställt,

»att riksdagen måtte besluta sådan ändring i gällande tulltaxa, att plana matsilverämnena, direkt uthuggna ur plåten, i tullbeskattningshänseende föras till rubrik 899 och beläggas med en tull av 12 öre per kilogram».

Utskottet.

För framställning av matsilver avsedd nysilverplåt hänföres till rubriken 898 i gällande tulltaxa med en tull av 10 öre för kilogram. Ur dylik plåt utstansade sked- och gaffelämnena draga däremot, såsom hänförliga till rubriken 931, en tull av 50 öre för kilogram eller samma tull som i nämnda rubrik upptagna »skedar och gafflar, mat-, dessert- och te-, utan ytbetäckning eller förtenta», d. v. s. matsilverämnena i det skick, vari de befinna sig omedelbart före försilvringen.

Motionären.

Till stöd för sin hemställan har motionären anfört följande:

På grund av den i förhållande till bearbetningens art höga tullen på utstansade sked- och gaffelämnena och då nysilverplåt av användbar kvalitet icke tillverkades inom landet, hade nysilverfabrikanterna måst importera sin råvara i form av plåt, varur ämnena här utstansats. Vid denna bearbetning uppstode emellertid ett betydande avfall, vars försäljning visat sig oekonomisk. Under det att plåten betingade ett pris av omkring 2 kronor 20 öre, utgjorde nämligen priset å avfallet endast omkring 75 öre allt för kilogram räknat. Med hänsyn härtill och då ämnenas utstansning endast gäve obetydlig sysselsättning åt inhemsk arbetskraft, syntes den nuvarande höga tullen, som onödigt fördyrade produktionen och minskade den inhemska tillverkningens konkurrenskraft, böra nedsättas, och hade såsom lämplig tullsats föreslagits samma belopp som gällde för ett med dylika ämnen jämförligt halvfabrikat, nämligen rondeller för kokkärlsfabrikation.

Det torde icke kunna bestridas, att den för ifrågavarande matsilverämnen nu utgående tullen är högre än som står i skäligt förhållande till den bearbetning, som varan undergått, och till vid bearbetningen uppkommet avfall.

Enligt vad som kommit till utskottets kännedom föreligger emellertid här liksom i vissa andra tullfrågor, vilka vid innevarande riksdag hänskjutits till utskottets prövning, en påtaglig intresse motsats mellan olika fabrikanter. Sålunda har en nysilverfabrikant, gent emot vad motionären anförut därom, att någon nysilverplåt av användbar beskaffenhet icke tillverkades inom landet, påvisat, att vid hans egen fabrik den plåt framställes, som erfordras för matsilver tillverkningen därstädes.

Med hänsyn till vad nu anförts har bevillningsutskottet, som vid behandlingen av förevarande motion anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig, funnit föreliggande fråga i likhet med de ovan åsyftade böra prövas i samband med en allmännare revision av tulltaxan eller åtminstone i ett sådant sammanhang, att alla för bedömandet viktiga synpunkter kunna beaktas och konsekvenserna av olika möjliga lösningar kunna fullt överblickas.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att motionen I:38, av herr Stendahl, om sänkning av tullen å vissa matsilverämnen, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 24 februari 1927.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 14.